

Arrest

nr. 154 161 van 8 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 maart 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUBOIS die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij bij beschikking van 7 september 2015 werd uitgenodigd om te verschijnen op de terechtzitting van 1 oktober 2015 om 09.30 uur. Deze beschikking werd aangetekend verzonden naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en bevat volgende passage:

“De partijen en/of hun raadsman dienen aanwezig te zijn ten laatste vijftien minuten voor het gestelde aanvangsuur. Een latere, al dan niet vooraf meegedeelde, aanwezigheid sluit niet uit dat de zaak wordt opgeroepen en behandeld in afwezigheid van de partijen en/of hun raadsman. De terechtzitting van de

kamer wordt beëindigd nadat alle zaken zijn opgeroepen en behandeld al dan niet in aanwezigheid van de partijen en/of hun raadsman. De zittingsrol wordt inlichtingshalve gepubliceerd op de website.”

2. Ter terechtzitting werd onderhavige zaak als zesde zaak op de rol opgeroepen. Op dat ogenblik was aan het onthaal van de Raad geen enkele melding bekend van een laattijdige aankomst op de Raad van de verzoekende partij of haar advocaat. Desondanks werd de zaak aangehouden tot het einde van de zitting en wederom opgeroepen. Er had zich op dat ogenblik nog steeds niemand aangemeld.

3. De verwerende partij vroeg de Raad om toepassing te maken van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 2. Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Blijkens het proces-verbaal van de openbare terechtzitting werd de zitting van de VIII^{ste} Kamer van 1 oktober 2015 om 9.45 uur geheven.

4. Naar analogie met vergelijkbare bepalingen die de rechtspleging voor de Raad van State beheersen, werkt de hierboven weergegeven rechtsregel als een echte hakbijl waarbij de ongewettigde afwezigheid ter terechtzitting onvermijdelijk, behoudens overmacht, aanleiding geeft tot de genoemde sanctie (zie R. STEVENS, Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak. 2. Het procesverloop, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 2007, 1192-1194). De sanctie uit artikel 39/59, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet wordt echter niet blindelings toegepast. Zowel in hoofde van de verzoekende partij als van de verwerende partij gaat het om een weerlegbaar vermoeden, met dezelfde beperking dat het vermoeden zowel in hoofde van de verzoekende als de verwerende partij enkel kan worden weerlegd door onoverwinnelijke dwaling, overmacht of toeval aan te tonen (RvS 13 mei 2014. nr. 227 364).

5. De raadsman van de verzoekende partij verzond op 1 oktober 2015 om 12.12 uur een faxbericht naar de Raad waarin hij het volgende aanvoerde ter rechtvaardiging van de afwezigheid ter terechtzitting van zijn confrater, Mr. D. E:

“(…) Ten gevolge van redenen onafhankelijk van haar wil (file ten gevolge van een ongeval), was Mr. E.(…) slechts om 09.40 u aanwezig ter zitting, op een ogenblik dat de zitting reeds geheven was, hoewel de tegenpartij nog aanwezig was ter zitting.

U vindt in bijlage kopie van het parkeerticket, waaruit blijkt dat zij vanmorgen wel degelijk aanwezig was. (…)”

6. De Raad stelt in de eerste plaats vast dat de bewering van de raadsman in zijn faxbericht dat er om 09.40 uur niemand ter zitting aanwezig was, manifest indruist tegen de vermeldingen op het proces-verbaal van openbare terechtzitting.

Vervolgens merkt de Raad op dat de raadsman niet preciseert op welke verkeersader de file zou hebben gestaan die de vertraging van zijn confrater zou verantwoorden. Bovendien wordt geen enkel begin van bewijs toegevoegd van het feit dat er op 1 oktober 2015 sprake zou zijn geweest van uitzonderlijke ochtendfiles ten gevolge van een ongeval op de Brusselse invalswegen. Voorts zijn de recurrente verkeersopstoppen op een traject naar Brussel tijdens de ochtendspits perfect voorzienbaar en kunnen deze dus bezwaarlijk als overmacht worden aangemerkt.

De reden die de raadsman in zijn faxbericht aanhaalt ter rechtvaardiging van zijn laattijdigheid verschilt trouwens fundamenteel van de uitleg die mr. E. zelf aan het onthaal van de Raad verschafte. Deze laatste gaf immers mondeling te kennen te laat gearriveerd te zijn omdat zij verloren was gereden in Brussel en maakte geen gewag van een file ten gevolge van een ongeval. De stelling van verzoeker dat de tegenpartij nog aanwezig was ter zitting is ook weinig geloofwaardig omdat alle aanwezigen de zittingszaal verlaten hebben nadat de zitting werd geheven. Er kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht aan het betoog van de raadsman.

De bijlage bij het faxbericht bevat tenslotte een uitprint van een parkeerticket van de Gaucheretstraat in Brussel. Dit document kan onmogelijk fungeren als begin van bewijs van de aanwezigheid van de

bedoelde raadsvrouw ter zitting omdat het geen enkele indicatie bevat van de persoon die dit ticket heeft aangemaakt, noch van de wagen waarvoor het werd gebruikt. Bovendien staat op het parkeerticket 09.43 uur vermeld, waardoor de bewuste raadsvrouw, zelfs indien zou worden aangenomen dat zij het kwestieuze ticket uit de automaat zou hebben gehaald, onmogelijk om 09.40 uur ter zitting aanwezig kan zijn geweest.

7. De aangevoerde redenen van overmacht worden niet deugdelijk aangetoond waardoor niets de toepassing van de sanctie uit voormeld artikel 39/59, § 2, tweede lid in de weg staat.

Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN